

TOM BOWER

THE
HOUSE OF
BECKHAM

Vertaling Joost Zwart

HarperCollins

Voor het papieren boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door FSC® om verantwoord bosbeheer te waarborgen.
Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green.

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2024 Tom Bower
Oorspronkelijke titel: *The House of Beckham: Money, Sex and Power*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2024 HarperCollins Holland
Vertaling: Joost Zwart
Omslagontwerp: HarperCollins UK
Omslagbewerking: Pinta Grafische Producties
Omslagbeeld: © Florent Gooden / DPPI / Shutterstock
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: ScandBook UAB, Lithuania, met gebruik van 100% groene stroom

ISBN 978 94 027 1601 6
ISBN 978 94 027 7274 6 (e-book)
NUR 672
Eerste druk oktober 2024

Originele uitgave verschenen bij HarperCollinsPublishers Ltd, London, Great Britain.

Deze uitgave is uitgegeven in samenwerking met HarperCollins Publishers LLC.
HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Elk ongeoorloofd gebruik van deze publicatie om generatieve kunstmatige-intelligentie-technologieën (AI-technologieën) te trainen is uitdrukkelijk verboden. De exclusieve rechten van de auteur en uitgever worden hierbij niet beperkt.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

INHOUDSOPGAVE

1. Glastonbury, juni 2017	9
2. Madrid, juli 2003	14
3. Londen, juli 2023	23
4. Vlampunt	32
5. September 1999	38
6. Wedergeboorte	47
7. Ontzetting	57
8. Handeltjes	64
9. Huwelijks crisis	77
10. Brokstukken	89
11. Het donkerste uur	97
12. Alleen	107
13. Laatste kans	115
14. Sekschandaal	125
15. Beschaamd	136
16. Val	149
17. Redding	161
18. Nep	175
19. Lijden	183
20. Vrek	195
21. Meer interlands	206
22. Beetgenomen	215
23. Tegenstrijdige boodschappen	225
24. Ridder	239
25. Modegrillen	249
26. Aftellen	257
27. De storm	267

28. Oorlog	282
29. Een nieuw jaar	293
30. Miami	306
31. Verliesgevende deals	314
32. De bruiloft	322
33. Qatar	331
34. Illusies	337
Eindnoten	347
Dankwoord	373
Fotoverantwoording	375
Register	377

HOOFDSTUK 1

GLASTONBURY, JUNI 2017

De zon scheen. De muziek was luid. De sfeer opgewonden. De verwachtingen stegen hemelhoog.

Hij stond aan de bar, als een popster, diep in de Rabbit Hole, de privéclub voor de vips. Het Glastonbury Festival staat bij muzik liefhebbers bekend als een juni-weekend vol drank, dans, flirten en nog veel meer, en David Beckham was hier om drie dagen uitbundig te feesten.

Terwijl Radiohead op het Pyramid Stage voor 200.000 fans speelde, was het nationale monument diep in gesprek verwickeld met Mary Charteris, dertig jaar oud, getrouwd en een partygirl, ze was de ultieme *Sloane Raver*, zoals de feestende kinderen uit de hogere klassen worden genoemd. Lady Mary, lid van de hippe in-crowd van Primrose Hill in Londen, was aan Beckham voorgesteld door Dave Gardner, de beste vriend van de voormalige voetballer. Voor een jaarsalaris van rond de 250.000 pond gaf Gardner Beckham zakelijke adviezen en sloofde hij zich uit om het zijn vriend naar de zin te maken. En zo was het aan Gardner en zijn vrouw, de actrice Liv Tyler, om Charteris te vertellen dat ze in de vipclub op Beckham moest wachten.

De sfeer was minder gestrest dan in voorgaande jaren. De velden van Somerset waren, bij hoge uitzondering, niet verzadigd van de regen, maar baadden in de zon. Degenen die Lady Mary zagen dachten aan de recente foto van haar waarop ze naakt in een bad gevuld met goudvissen poseerde.

Een paar weken eerder was Charteris ook al met Beckham gezien, bij een etentje in het hippe Chiltern Firehouse in Londen. Onvermijdelijk kwam er een bewonderaar naar hun tafeltje. 'Ze is met mij,' vertelde Beckham de man.¹ Mary was de dochter van een excentrieke Schotse aristocraat, de dertiende graaf van Wemyss en de negende graaf van March, en stond bekend om haar wilde leven en aanwezigheid op feestjes waar anderen cocaïne snoven; ze was model en dj en figureerde regelmatig in de roddelrubrieken van de kranten sinds haar huwelijk in

2012 met de elektrorockmuzikant Robbie Furze. Iedereen was gefascineerd door haar vaders ingenomenheid met de opvallend weinig verhullende bruidsjurk die ze droeg, en door haar stiefmoeder, die wel 'Lady Mindbender' (Lady Geestverruimer) werd genoemd.

Hoewel Beckham op Glastonbury voor de charmes van Charteris leek te bezwijken, trok hij ook de aandacht van een aantrekkelijk Australisch bikinimodel. Zijn gezelschap grijsde: 'Wat er in het Rabbit Hole gebeurt, blijft in het Rabbit Hole.'

Ook Beckhams achttienjarige zoon Brooklyn was op het festival aanwezig, met als bodyguard judokampioen en fitnessinstructeur Bobby Rich. Brooklyn was gefascineerd door de zangeres Rita Ora en het supermodel Cara Delevingne.² Journalisten hadden al geschreven over een recent etentje in het restaurant Electric Diner in Londen, waar Brooklyn zijn arm om Rita Ora legde. Het verbaasde dan ook maar weinigen dat ze hun vriendschap op Glastonbury voortzetten. In de bedwelvende festivalsfeer bekende Ora boven de oorverdovende muziek uit haar romance met Delevingne aan een vriendin.³

In dat weekend zat Brooklyn niet alleen achter de vrouwen aan, hij promoveerde ook zijn carrière als fotograaf. Hij had een fotoboek uitgebracht, *What I See*, en de foto's daaruit werden tentoongesteld bij Christie's in de wijk St James's in Londen. Brooklyn leek onwetend over de commentaren die over zijn talent de ronde deden. 'Ik hou van deze foto,' schreef hij bij een foto met de titel 'Dinner', genomen in een restaurant. 'Hij is onscherp maar je kunt zien dat er een hoop gebeurt.'

Op vrijdagmiddag werd de hectiek van Glastonbury Beckham een beetje te veel. Hij stond met vrienden backstage in de Park Bar en zag opeens een fan foto's maken. 'Waag het niet!' schreeuwde hij. Hij stampte door de zaal en dwong de man de foto's te deleten. Die avond vertelde Beckhams pr-agent Simon Oliveira de krant *The Sun* waarheidsgetrouw: 'David sloeg geen van de honderden verzoeken voor foto's af.' Maar op de ongeautoriseerde foto van die ene fan stond toevallig een vrouw dicht bij Beckham – en hij had liever niet dat die nabijheid vastgelegd werd. In zijn leven in het middelpunt van de belangstelling verwelkomde Beckham de media, zolang alles zorgvuldig geregisseerd was. Voor dat weekend was de normale publiciteitssunami geheel volgens planning uitgeschakeld. 'Voor het eerst heeft David de kans om zich even te laten gaan,' herhaalde Gardner. Hij was verlost van de discipline van het voetbal en kon zijn eigen leven bepalen.

Dertig minuten later haastte Beckham zich van de Park Bar naar de privacy van de vipcamping.⁴ Die nacht sliep zijn entourage niet in de comfortabele cara-

vans of in de luxueuze tenten die voor rond de 14.000 pond te huur waren. In plaats daarvan gingen ze met z'n allen naar het nabijgelegen Babington House, onderdeel van Soho House. Daar feestten ze tot vier uur in de ochtend. Van verschillende gasten werd gezien dat ze XTC namen, maar Beckham en Brooklyn hoorden daar niet bij.

Laat de volgende ochtend, in de ongebruikelijke hittegolf met temperaturen van boven de dertig graden, ging de bende van Beckham terug naar Worthy Farm, het hoofdkwartier van het festival. De Drie Musketers – Beckham, Gardner en Oliveira – waren niet geïnteresseerd in de Britse leider van de oppositie, Labourpoliticus Jeremy Corbyn, die een enthousiast onthaal kreeg van de enorme menigte toen hij het Pyramid Stage betrad. Ze gingen liever feesten in de Hole en elders, tot het zo'n vijf uur 's ochtends en zondag was. Rond lunchtijd namen ze de draad weer op, maar ze werden onderbroken door een telefoontje. Victoria 'Posh' Beckham was aangekomen. 'Er was geen gedoe en er heerste een geweldige sfeer tot zij kwam,' klaagde iemand van de groep.⁵

De voormalige Spice Girl was uit New York komen vliegen. In haar nieuwste poging om haar modehuis te redden had Victoria aan *Vogue* in hun kantoor in Manhattan verteld: 'Ik hou van het proces van ontwikkelen en verpakken. David vindt het maar saai als ik over dozen en zo praat.' Hij stond ook niet te wachten op haar geklaag over zijn uitgaansleven.

Insiders waren op de hoogte van Victoria's mening over Dave Gardner en zijn snelle levensstijl. 'Vunzig' noemde ze zijn feestbende. In 2003 vond ze het helemaal niets dat Beckham getuige van Gardner was bij diens 2 miljoen pond kostende huwelijk met de soapactrice en glamourgirl Davinia Taylor. Zijn aanwezigheid, zo klaagde ze, vergrootte de financiële waarde van Gardners contract met het blad *OK!* Ze was ook niet blij met het feit dat Atomic Kitten Jenny Frost het eerste bruidsmeisje was. Ze vermoedde dat David en Jenny na een feestje gezoend hadden.⁶

Twee jaar na het huwelijk was Victoria geïrriteerd over alle publiciteit rond Gardners 'crisisgesprekken om zijn huwelijk te redden'. Er deden verhalen de ronde over de lesbische relaties van zijn vrouw met haar burens in Primrose Hill en over haar behandeling voor alcoholisme en drugsverslaving in The Priory.⁷ Ze gingen apart wonen en er volgde een scheiding, waarna Gardner en Beckham meer tijd met elkaar doorbrachten, vooral nadat Beckham met voetballen was gestopt. Nu de eisen van een strikt trainingsschema waren weggefallen, hielp Gardner de leegte te vullen door hem naar glamourfeesten mee te nemen. Hij stimuleerde ook zijn nieuwe vriendschappen met model en tv-presentatrice Alexa

Chung en actrice en partygirl Poppy Delevingne, die beiden net als Beckham een klein rolletje hadden in Guy Ritchies laatste film *King Arthur: Legend of the Sword*.

Op die warme zondagmiddag in 2017 landde Victoria's helikopter op een veld in Somerset vlak bij het festivalterrein. Met haar entourage reed ze in een golfkarretje tussen de smoezelige campers door naar de vipzone. Ze was woedend dat haar man haar telefoontjes niet had beantwoord en stuurde er een zoekploeg op uit. Uiteindelijk dook David op. Binnen de kortste keren waren ze in een heftige ruzie verwickeld.

Toeschouwers zagen hoe Brooklyn vrede probeerde te stichten: 'Geen zorgen, pap, ik haal een drankje voor je.' Hij kwam terug met een flesje water en een dubbele gin-tonic, en vervolgens werd hun oudste zoon de schouder waarop Victoria kon uithuilen. 'Ze zagen er beiden ellendig uit,' zei een van de ooggetuigen, 'maar ze slaagden er toch in om voor de camera's te poseren.'⁸ Ze waren geoefende mediasterren en hun imago van gelukkig stel lag ten grondslag aan hun hele onderneming. Victoria deed altijd erg haar best om de indruk van harmonie te wekken. De vraag was of er een diepere waarheid schuilging achter hun samenzijn daar. Ze stond erom bekend dat ze nukkig, weinig communicatief en dominant kon zijn, en Beckham had een hekel aan Victoria's uitbarstingen. Volgens velen was het vertrouwen tussen de Beckhams in de afgelopen jaren ernstig beschadigd.

In haar autobiografie uit 2001, *Learning to Fly*, gaf Victoria toe dat 'mensen zand in de ogen strooien verslavend werkt'.⁹ Doen alsof was een tweede natuur van Victoria geworden. Ze beschermde zichzelf, haar bedrijf, haar relaties en de meeste andere dingen ook door interviews te geven, waarbij ze de feiten in haar voordeel interpreteerde. Ze deed geen poging om een mythe rond zichzelf te spinnen door zich in stilte te hullen.

Zoals de meeste beroemdheden waren ook David en Victoria geobsedeerd door de mediaverhalen over hen. Alles draaide om hun stijl. Ze vermeden zorgvuldig te zeggen waarvoor ze stonden. Of ze überhaupt wel ergens voor stonden. Zijn glimlach en haar uitdagende blik vulden het vacuüm. Bij een crisis vertrouwden ze op de herinneringen aan zijn magische goals om de aandacht af te leiden.

Om een wereldwijd merk te blijven, waarvan de waarde op dat moment op zo'n 250 miljoen pond werd geschat, moesten ze constant in de belangstelling blijven staan. Elke hint van het verbleken van hun roem was onaanvaardbaar. 'We hebben een probleem op het moment dat fans geen selfie meer willen maken,' was een gevleugelde zegswijze onder sterren. 'Als de muziek stopt, wil het publiek me dan nog?' is een ander showbizcliché dat narcistische en onzekere artiesten fluisteren. Als het publiek zijn belangstelling voor de Beckhams zou

verliezen, zou hun fortuin verschrompelen. Angst voor het verlies van hun rijkdom had het stel hyperbewust van geld gemaakt. Uit zelfbescherming hadden ze bij wijlen een gelukkig huwelijk opgeofferd, ze beschouwden het als minder belangrijk dan eeuwigdurende roem. Elk publiek optreden was puur theater.

Victoria was naar Glastonbury gekomen voor het concert van Ed Sheeran als afsluiter van het festival. Beide Beckhams waren uitgenodigd om aan de rand van het podium te zitten, vol in het zicht van het publiek. Na drie dagen van feesten kon David zijn uitputting niet verbergen. Ondanks het oorverdovende volume van de muziek viel hij steeds in slaap. In de gebruikelijke media-aanpak zei de woordvoerder gewoon dat ze 'een geweldige avond hadden gehad'. Niets in het leven van het stel mocht verkeerd geïnterpreteerd worden of buiten hun controle vallen.¹⁰ Onvoorzichtigheden waren betreurenswaardig, en die waren er aan het einde van het festival. De Beckhams hadden het niet door toen een fotograaf Victoria vastlegde met haar bekende uitdagende blik en haar arm bezitterig rond David geslagen. Lady Mary Charteris stond vlakbij. Precies de foto die David had hopen te vermijden.¹¹

Een jaar later bekende Beckham op de Australische televisie dat zijn huwelijk 'moeilijk' en 'gecompliceerd' was. Zijn bekentenis in dat ongewoon openhartige interview kwam als een mokerslag aan bij Victoria. Jarenlang had ze het imago van een goddelijke huisvrouw gecultiveerd. De Beckhams werden altijd gepresenteerd als een gelukkig gezin, gestoeld op echte liefde tussen haar en haar echtgenoot. Imago was van doorslaggevend belang voor hun fortuin. Elke barst die de waarheid kon onthullen werd zorgvuldig afgedekt. Alles draaide om het merk Beckham. Het ophalen van herinneringen aan de duisternis van 2003 was verboden.

HOOFDSTUK 2

MADRID, JULI 2003

Niet mijn type, dacht Rebecca Loos toen David Beckham op de luchthaven Torrejón bij Madrid uit een privéjet stapte. Hij ging gekleed in een wit pak en had opvallende blonde highlights. Zijn diamanten oorknopjes schitterden in de felle zon en verblindden Loos. 'Ik ben een gewone jongen,' had hij recentelijk gezegd, al droeg hij voor 40.000 pond aan sieraden.¹

Naast hem op de vliegtuigtrap stond Victoria Beckham, gekleed in een identiek wit pak. Ook haar diamanten glinsterden in de zon. Loos, hun nieuwe, zesentwintigjarige Nederlandse assistente, had opdracht om de eerste dagen van de Beckhams in Spanje te begeleiden en was geïntrigeerd door de uitdaging.

Loos kende Beckham al. Toen ze voor zijn Londense agent SFX werkte had ze de beroemde voetballer meermalen door het kantoor aan Grosvenor Street zien lopen. Hij leek elke vrouw te beoordelen. Sommigen verlangden naar zijn aandacht. Anderen zeiden later dat ze hem een engerd vonden. Loos, die gestudeerd had en meerdere talen sprak, was niet geïnteresseerd. Ze vertrok bij SFX om voor een ander agentschap te gaan werken en vergat de ster. Een telefoontje in juni 2003 van Tony Stephens, de vertrouwde agent van de voetballer, veranderde haar leven.

David Beckhams besluit om bij Manchester United te vertrekken en bij Real Madrid te tekenen, de succesvolste voetbalclub uit de geschiedenis, was wereldwijd nieuws. Stephens wist dat Loos vloeiend Spaans sprak en bood haar een kortlopend contract aan om de Beckhams te helpen zich in Madrid te settelen.

David Beckhams eerste uren in Spanje waren hectisch. Onder escorte van politieauto's scheurde het konvooi van de luchthaven naar het ziekenhuis La Zarzuela. De artsen daar moesten vaststellen of Real Madrids aankoop van 33 miljoen euro in perfecte gezondheid verkeerde. De publiciteit was enorm. Naar schatting twee miljard mensen keken toe terwijl de camera's van Real Madrid TV live de achtentwintigjarige ster en verpleegkundigen door de kliniek volgden. Met zijn

uitstraling van bescheiden charme riep Beckham moeiteloos bewondering en liefde op.

Het enige smetje op het certificaat van fitheid dat de kliniek voor Beckham afgaf was hun ontdekking dat zijn linkerbeen korter was dan het rechter. Beckham grapte vervolgens dat de artsen het bij het verkeerde eind hadden. Na controle ontdekte hij dat zijn ene been inderdaad korter was dan het andere.

Buiten het gebouw stonden de volgende dag meer dan tweehonderd tv-camera's en zo'n vierhonderd journalisten te wachten op de ondertekening van het contract door Beckham. Zijn pen, vertelden de pr-medewerkers de uitverkoren journalisten, was een cadeautje van Victoria. 'Hartelijk dank,' zei Beckham na de ondertekening tegen clubvoorzitter Florentino Pérez, een zesenvijftigjarige miljardair en industrieel. 'U hebt me een erg gelukkig man gemaakt.'

'U bent van het Theatre of Dreams naar ons gekomen,' antwoordde Pérez, 'om deel te gaan uitmaken van het team van uw dromen.' Vervolgens presenteerde de voorzitter de voetballer het witte shirt met het nummer 23 – een nummer dat iconisch was geworden door de legendarisch NBA-basketballer Michael Jordan van de Chicago Bulls. Beckham keek glunderend in de camera's. Als een professioneel model draaide hij langzaam naar elke cameraman zodat die het perfecte plaatje kon schieten. Pérez was in de wolken. In Madrid waren er achtduizend shirts met Beckhams naam en een prijskaartje van 70 euro verkocht. Door heel Spanje meldden winkels dat ze uitverkocht waren. Pérez berekende dat 's werelds lucratiefste voetballer zijn nieuwe club een ongekend fortuin zou bezorgen.

Duizend meisjes – van wie velen Beckhams naam op hun gezicht en armen hadden geschreven – zongen langs het trainingsveld de woorden: *Beckham, cono: Beckham, no hay ninguno*. Nadat hij de vertaling had gehoord, grijnsde de ster: 'Niemand heeft grotere ballen dan Beckham.' De enige irritatie van de fans, zo suggereerden sommigen, was gericht tegen Posh. Hem vereren betekende haar haten. Victoria glimlachte en wuifde.² 'Mijn gezin verhuist hierheen,' vertelde Beckham tegen Real Madrid TV. 'Mijn vrouw zal hier gelukkig zijn.'

Die nacht sliepen de Beckhams in een suite in het boetiekhôtel Santo Mauro. Aan het einde van de tweede dag vroeg Victoria aan Loos: 'Jij weet van aanpakken. Heb je een vriendje?'

'Ja,' loog Loos, die graag een goedbetaalde permanente baan wilde hebben.³

'Zou je voor ons willen werken?'

Loos stemde toe om binnen een maand naar Madrid te verhuizen. Toen dat geregeld was keerde Victoria terug naar Londen.

Enkele dagen later reed Loos Beckham naar zijn eerste training. Uit gewoonte

was hij vroeg. Onopgemerkt wachtten ze op de parkeerplaats. Hij had zijn zenuwen nauwelijks in bedwang en moest bijna overgeven. Hij wilde niet alleen in de kleedkamer staan. Samenspelen met de Braziliaan Ronaldo, de grote Franse ster Zinédine Zidane en de andere *Galacticos* was een uitdaging. Na het nieuws van zijn komst hadden de voetbalhelden gemopperd dat Pérez een shirtverkoper van Manchester United had gekocht in plaats van een wereldvoetballer. Beckham was een uitstekende speler, maar in hun ogen was hij niet uitzonderlijk. Privé waren Florentino Pérez en zijn medebestuurders het niet oneens met die mening van de voetballers, maar Beckhams sterrenstatus was buitengewoon waardevol voor de club. Zijn eerste wedstrijden zou hij spelen tijdens een promotietour door het Verre Oosten.

Vier weken eerder in juni had Pérez met verbazing naar Beckhams commerciële succes in Japan gekeken. Vierduizend schreeuwende fans hadden David en Victoria op de luchthaven van Tokio belaagd. Beatle-mania herleefde met een scheutje Cool Britannia, de briljante versmelting van voetbal en muziek. Tokio was overspoeld met Beckham-merchandise. Zijn gezicht was overal te zien, op kaarten, Meiji-amandelchocoladepoppen, sleutelhangers, behang, dekbedovertrekken en tweedehandsauto's. 'Ongelooflijk,' had Beckham glimlachend gezegd. Aan de hand van een tweeëndertig bladzijden tellend instructieboekje, samengesteld door zijn pr-mensen, waren zijn kleding, kapsel en elk woord dat hij sprak zorgvuldig voorbereid. Posh stookte de Beckham-mania nog wat op met haar onthulling dat haar man zijn nagels liet manicuren en van gezichtsmaskers hield.⁴

Op het moment dat hij met Real Madrid naar Japan vertrok, had de club al 8,4 miljoen euro aan de tournee verdiend, waarvan een ongekeerde 6,6 miljoen euro aan de verkoop van shirts. Daarvan droegen er ruim 300.000 het nummer 23 van Beckham. Real Madrid vroeg 1,5 miljoen euro voor vriendschappelijke wedstrijden in Japan en China, drie keer zoveel als Manchester United. Vanwege Beckham zouden ze het jaar daarna 5 miljoen tijdens de tournee in rekening brengen.⁵ Het team ging met een bus van de luchthaven naar het centrum van Tokio, daar verhinderden duizenden hysterische meisjes dat Beckham het hotel kon verlaten. 'Het is een heel bijzonder gevoel,' bekende Beckham.⁶ In het stadion gilden de meisjes steeds als Beckham een bal aanraakte. Zo'n 45.000 fans kochten een kaartje alleen om hem te zien trainen. Ronaldo en de andere Galacticos keken zwijgend toe.

In Tokio hadden Beckhams pr-agenten van SFX vertrouwde Britse journalisten toegestaan Beckham te interviewen. Pérez was geïrriteerd. Om de nieuwe

superster te controleren was SFX te verstaan gegeven dat alleen de club interviews mocht organiseren. Overtreding van die regel zou direct het ontslag van Beckham betekenen. SFX lachte erom. Het managen van Beckhams mediaoptredens was van essentieel belang voor het merk – en dat was het enige wat SFX interesseerde.⁷ Verbaasd over zijn buitengewone populariteit concludeerde de voetbalschoenenfabrikant Adidas: ‘Hij is de populairste sporter uit de geschiedenis.’ Het bedrijf begreep de ongekende kracht van Beckhams imago en verhoogde het bod voor sponsoring. In plaats van 4 miljoen pond voor zeven jaar stemde hij in met een levenslange deal, die elke vijf jaar vernieuwd zou worden.⁸

Met andere sponsordeals erbij, waaronder voor Vodafone, M&S, het zonnebrillenmerk Police en Pepsi, werd Beckhams jaarinkomen voor 2003 geschat op 18 miljoen pond, inclusief de 110.000 euro salaris die hij wekelijks van Real Madrid ontving.⁹ Het contract met Pepsi gaf Beckham wereldwijde erkenning. Beckhams authenticiteit maakte hem tot een onverslaanbaar merk.

Niettemin lag het debuut van 's werelds bestbetaalde voetballer in Bernabéu, het stadion van Real Madrid, in augustus 2003 onder een vergrootglas. In de twee voorgaande uitwedstrijden had hij matig gepresteerd. Voetbaljournalisten omschreven hem als ‘onhandig’, ‘schutterend’ en ‘gefrustreerd’. Zijn geloofwaardigheid stond op het spel. Maar tijdens de thuiswedstrijd tegen Real Mallorca voor de Spaanse supercup wist hij na 72 minuten met een klassieke kopbal uit een voorzet van Ronaldo de 3-0-overwinning te bezegelen. Het hielp de praatjes de kop indrukken dat Real Madrid hem alleen maar had gekocht om shirtjes te verkopen. Met het gebrul van het stadion (‘Beckham, Beckham’) nog in zijn oren bekende de superster: ‘Dit was het gelukkigste moment van de afgelopen twee jaar.’¹⁰

Zijn reputatie kon op dat moment niet meer stuk. Zijn hele carrière lang had Beckham laten zien dat hij buitengewone krachtreserves kon aanboren die zijn critici verbluften. Hun ongelijk bewijzen maakte hem gelukkig. ‘Weet je, ik ben verliefd op David Beckham,’ vertelde Florentino Pérez aan de Britse schrijver John Carlin.¹¹

Het indrukwekkende debuut in Madrid van de aanvoerder van het Engelse elftal werd in augustus bezongen door *The Sun*, de krant die zijn grootste fan was: ‘Hij is het perfecte rolmodel voor elke generatie. Een gezond levende, eerlijke, fatsoenlijke, zorgzame, aardige vent [...] met ouderwetse normen en waarden.’¹² Om tegemoet te komen aan de onstilbare honger van de tien miljoen lezers naar verhalen over Beckham had de krant twee journalisten naar Madrid gestuurd – de

ene om Beckhams voetbalcarrière te verslaan en de andere om het privéleven van het gezin vast te leggen – plus een fotograaf. De krantenbazen wisten dat berichten over Beckham de verkoop stimuleerden.

Eric Beauchamp won de hoofdprijs van *The Sun*: hij mocht naar Madrid om Beckhams voetbalcarrière te volgen. In het krappe vak bij de spelersuitgang, gewoonlijk de ‘Mixed Zone’ genoemd, werd Beauchamps geschreeuwde introductie door Beckham beantwoord met een vriendelijk, maar kort antwoord: ‘Leuk je te ontmoeten,’ gevolgd door een handdruk. Daarna gaf de ster drie keer per week vijf minuten van zijn tijd aan Beauchamp. Alles werd in de hand gehouden door Simon Oliveira, Beckhams doortastende woordvoerder. Oliveira wist dat *The Sun* de stroom nieuwtjes gaande moest houden, maar zijn voorwaarden waren draconisch. Als de krant niet in de pas liep, zou Beauchamp nog geen minuut met Beckham krijgen. In die claustrofobische wereld kenden de meeste journalisten in de Mixed Zone hun plaats. Weinigen durfden hun toegang op het spel te zetten, hoe beperkt die ook was.

Oliver Holt van *The Mirror* stelde zich daarentegen onafhankelijk en kritisch tegenover Beckham op. Om hem in het gareel te krijgen gaven Terry Byrne, Beckhams zaakwaarnemer en fixer, en Oliveira hem een primeur ten koste van *The Sun* – een interview met Beckham. ‘Ben je verslaafd aan roem?’ vroeg Holt op de voorpagina van *The Mirror*. *The Sun* was furieus omdat ze afgetroefd waren door de aartsrivaal. Maar de opzet slaagde. Daarna schreef Holt sympathieker over Beckham.

Anders dan andere voetballers weigerde Beckham zich onder journalisten te begeven, zelfs niet voor een biertje. ‘Het is een lijn die hij niet overschrijdt,’ begrepen de journalisten die naar Madrid waren gestuurd. Zelfs als ze Beckham iets zagen drinken in The Irish Rover, een pub in het centrum van Madrid, benaderden ze hem niet. ‘We behandelden hem als iemand van de koninklijke familie,’ herinnerde een journalist zich.

Het eerste teken van moeilijkheden kwam al snel aan het licht. Tegen haar belofte in verhuisde Victoria niet naar Madrid met hun twee zoontjes. Beckham bleef alleen wonen in zijn hotelsuite. Toen Beckham werd gewisseld tijdens de tweede wedstrijd tegen Real Mallorca, die Real Madrid met 2-1 verloor, zat Posh in Chalk Farm in Noord-Londen, waar ze haarextensions liet aanbrengen. Ze stond op het punt naar New York te vliegen.

Op de tribunes van het Barnabéu zagen behalve zijn oude vriend Dave Gardner ook Beckhams moeder Sandra en Rebecca Loos zijn vernedering. Zijn onverwachte wissel in de drieënzeventigste minuut deed, zo onthulde Beckham, ‘pijn’.³⁵

Zijn eenzaamheid in Madrid werd versterkt door de afwezigheid van één specifiek iemand: zijn vader. Ted Beckham, een installateur die nog altijd in Davids kleine ouderlijk huis in de Londense buitenwijk Leytonstone woonde, was de architect en mentor van de successen van zijn zoon.

Als hartstochtelijk Manchester United-fan was Ted vroeg begonnen om zijn kleine zoontje te leren met een voetbal om te gaan. In 1982, hij was toen zeven, speelde David voor een lokale voetbalclub en trainde regelmatig onder supervisie van Ted. Zijn zoontje leerde steeds weer, vanuit elke positie, om de bal in het doel te schieten. Als harde leermeester drilde Ted discipline in het voetbalgekke jochie. Zelfbeheersing, kalm blijven tegenover uitdagingen, zei hij, was van groot belang om sterk te worden. Ted voedde Davids competitieve ego tot hij geloofde dat hij alles kon bereiken. Hij moest nooit opgeven. Het bijltje erbij neergooien was geen optie. Koppige ambitie, zo luidde Teds mantra, was van essentieel belang. Net als het perfectioneren van vaardigheden.

Ted zorgde er vooral voor dat zijn zoon meester werd van de vrije schop – een stilliggende bal in de goal schieten. Na maanden van dagelijks eindeloos oefenen werd de trap instinctief. Toen hij vijftien was, in 1991, volgde de beloning. Alex Ferguson, de gevreesde trainer van Manchester United, rekruteerde hem persoonlijk voor de jeugdopleiding van de club. Tot dat moment was Ted Davids enige mentor geweest. Ferguson nam de jonge speler onder zijn hoede en vormde hem. Hij werd zijn nieuwe mentor.

Ferguson werd op oudejaarsavond 1941 geboren en groeide op in Govan, Glasgows beruchte buurt van harde jongens en bootwerkers, een wijk van misdaad en armoede. Na een carrière als profvoetballer in Schotland en een verbazingwekkend succesvolle periode als trainer van Aberdeen, dat hij in 1983 de UEFA-cup bezorgde met een overwinning op Real Madrid, ging hij in 1986 naar Manchester United. Hij kreeg de bijnaam ‘The Boss’ en bouwde zijn succesvolle zevenentwintigjarige heerschappij op de ijzeren vastberadenheid om alle spelers te controleren; hij doordrong ze van een ethos van hard werken, eiste voortreffelijkheid en gaf ze ‘Ik moet winnen’ als mantra mee, en dat niet alleen op het veld, maar ook in de kleedkamer. ‘Ik besloot dat ik nooit zou toegeven,’ zei hij over zijn stijl van leidinggeven. Hij zocht exceptionele jonge spelers die hij tot sterren kon vormen en tot een hecht team van vrienden kon smeden, en uit die gedachte nam Ferguson Beckham onder contract.

Vanaf die dag reden Ted en Sandra elke week de ruim driehonderd kilometer naar Manchester om hun zoon te zien trainen en uiteindelijk ook voor de club te zien spelen. Dankzij Ferguson werden beide ouders opgenomen in de United-

familie, ze zaten in de vipbox van de voorzitter in het stadion Old Trafford en vlogen mee naar de uitwedstrijden.

Aan Teds privileges kwam een einde op de dag waarop zijn zoon aan Real Madrid werd verkocht. 'Ik ben hem kwijt,' klaagde Ted tegen een journalist. David was volgens Ted bij Manchester United 'verdreven'. 'Het is walgelijk. Dit is in de afgelopen veertien jaar ons leven geweest en nu is het voorbij. Ik weet niet wat we gaan doen.'

Erger was de persoonlijke breuk tussen vader en zoon. 'Ik ben boos over hoe het is gegaan. We zijn de kameraadschap die we hadden kwijt. Helaas is David groter geworden dan alles waarvan we hadden kunnen dromen. Zijn voetbal was mijn leven, en als je iets hebt wil je het niet kwijt.' Ted had een man gecreëerd die hij niet langer herkende. Communicatie verliep vaak via advocaten.¹⁴

Ted stortte zijn hart uit en bekende dat zijn zoons roem 'verwoestend voor mij en het hele gezin' was geweest. Al voor zijn verhuizing naar Madrid vertoonden de familiebanden scheurtjes. 'Mijn grootste angst is dat het nu allemaal voorbij is voor ons.' Niet alleen sprak Ted nauwelijks meer met David, maar na tweeëndertig jaar huwelijk gingen hij en Sandra, een kapster, in 2002 scheiden. Er volgde een bittere strijd over geld en het huis, en Ted vond dat David niet erg gul was. Ondanks de miljoenen ponden die hij verdiende had hij drie jaar eerder alleen hun kleine hypotheek afbetaald en nieuwe ramen in het bescheiden huis laten zetten.

Ted gaf Victoria de schuld. Ze verborg haar afkeer van haar schoonvader niet, en nadat hun kinderen waren geboren werd David afstandelijker.¹⁵ Ted wees ook beschuldigend naar Victoria's ouders Tony en Jackie Adams. Het welgestelde middenklassenstel was in zijn ogen snobistisch. De twee genoten van de gastvrijheid van de Beckhams en plaatsten zich in het centrum van hun wereld. Ze waren intensief betrokken geraakt bij het privéleven van het paar en speelden een sleutelrol in de ruzies van het paar over hun toekomst.

Ted gaf ook Alex Ferguson de schuld. 'Naar mijn mening heeft hij ons een mes in de rug gestoken. David wilde niet gaan.' Het zal niet verbazen dat Ted het niet eens was met Fergusons mening over zijn zoon, en die luidde dat Davids mondaine leven en Victoria's invloed zijn professionele toewijding als speler in de weg zaten. Slechts honderd procent toewijding aan Manchester United, met uitsluiting van al het andere, was acceptabel. 'Hij is geen rokkenjager,' protesteerde Ted. 'Hij is geen gokker, hij wordt niet dronken. Daarom heeft het me teleurgesteld dat Ferguson hem zo heeft behandeld.'

Verrast door Teds onomwonden woorden belde Beckham zijn vader om te

protesteren.¹⁶ Beckham had kritiek op zijn vader. Hij klaagde niet alleen dat Ted hem nooit een complimentje had gegeven – geen enkele keer – maar ook dat hij in zijn ogen ‘nogal hard en sarcastisch kan zijn. Hij is ook opvliegend.’¹⁷

De verhuizing naar Madrid in 2003 zorgde voor een breuk in zijn relatie met zijn twee mentors, de twee leidsmannen die een doorslaggevende rol in zijn succes hadden gespeeld. Ook al was hij koppig, toch vertrouwde hij op zijn mentors om hem door zijn carrière en huwelijk te gidsen. Latere adviseurs die dicht bij hem stonden, zouden ontdekken dat Beckham ‘kneedbaar was’, maar ook een nieuwe weg in kon slaan. Zonder Ferguson en Ted waren Tony Stephens, zijn trouwe zaakwaarnemer, en Victoria zijn enige vertrouwelingen. Maar Stephens nam een sabbatical en Victoria weigerde te verhuizen. Hij was alleen. Geen van die spanningen waren zichtbaar voor het publiek toen Beckham voor de Spaanse club tekende.

Eveneens verborgen waren de financiële voordelen voor Beckham die gepaard gingen met in het buitenland spelen. Zijn inkomen was niet alleen omhooggeschoten van 3,5 miljoen pond in 2002 naar 18,7 miljoen pond in 2003,¹⁸ maar in het Verenigd Koninkrijk had hij over het merendeel van zijn persoonlijke inkomen veertig procent belasting moeten betalen. Door naar Spanje te verhuizen ontliet hij niet alleen de Britse belastingen over alle inkomsten die hij buiten het Verenigd Koninkrijk verdiende, maar profiteerde hij ook van de ‘Beckham-wet’, een speciale Spaanse uitzondering die de inkomstenbelasting voor buitenlanders van 47 naar 24 procent verlaagde.

De Beckhams waren geobsedeerd door geld. Ze vonden hun rijkdom opwindend en waren bang voor het idee dat ze terug zouden vallen naar een gelimiteerd uitgavenpatroon. De mogelijkheden om legaal belastingen te ontwijken waren legio. De boeken over 2003 van Beckhams bedrijf laten zien dat hij vanaf het moment dat hij naar Real Madrid verhuisde geen sociale premies meer betaalde en in wezen een niet-ingezetene was geworden.¹⁹

Beckham profiteerde van zijn vertrek uit het VK en zijn totale inkomsten uit 2003 gingen in 2004 naar zijn bedrijf Footwork. Het bedrijfskapitaal van het Britse bedrijf nam toe van 134.000 pond naar 12.780.000 pond. Tegelijkertijd richtte hij een Spaans bedrijf op dat eveneens Footwork heette, en als omschrijving ‘optredend als representatiekantoor’ had. De winst van dat bedrijf was in 2004 slechts 29.000 pond. Footworks winsten, zo lijkt uit de jaarrekening naar voren te komen, werden niet in het Verenigd Koninkrijk belast en er waren geen belastbare winsten in Spanje behaald. Volgens een woordvoerder van Beckham werd hij in die tijd volledig belast over alle inkomsten die hij in Spanje genereerde, en de inkomsten die hij elders verwierf in de daartoe relevante jurisdicties.